

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 209/2026-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. B5-1T/63/2022 z 10. mája 2023 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/98/2023 z 26. septembra 2023 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, ktorého žiada ustanoviť, ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia „*práv na spravodlivý proces a obhajobu*“ rozsudkom okresného a uznesením krajského súdu v trestnom konaní. Rozsudkom okresného súdu bol sťažovateľ uznaný vinným zo zločinu lúpeže, ktorého sa dopustil tak, že spolu s inou osobou v obchode manipuloval s tovarom a pritom k nim pristúpil poškodený (pracovník SBS), ktorý ich vyzval, aby mu ukázali obsah ich dvoch tašiek. To odmietali a sťažovateľ v úmysle odísť sa poškodenému vyhrážal a k telu mu priložil plynovú pištoľ. Sťažovateľ a aj iná osoba boli bezprostredne potom zadržaní. Obvinený však bol len sťažovateľ. Krajský súd uznesením zamietol odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu. Sťažovateľovi tak bol uložený trest odňatia slobody na desať rokov.

2. Podľa sťažovateľa orgány činné v trestnom konaní viedli konanie zaujato, keď nevypočuli inú osobu, s ktorou bol v obchode, o ktorej nevedel, čo má v taške. Pripomína, že táto osoba uviedla, že odcudzené veci si sama vložila do svojej tašky, no v jeho taške odcudzené veci neboli. Zdôrazňuje, že inú osobu navrhoval vypočuť, no okresný súd výsluch nevykonali. Preto nebol riadne zistený skutkový stav, čo vytkol aj krajský súd, keď uviedol, že bolo opomenuté zaoberať sa konaním tejto osoby. Sťažovateľ uvádza, že poškodený si vo svojej výpovedi domyslel, že mu hrozil pištoľou, no z vykonaného obrazového záznamu vyplýva, že na poškodeného zbraň

nevytáhoval. Namieta tiež, že okresný súd zamietol jeho návrh na zmenu obhajcu a obhajcu nemal ani po zadržaní. To podľa sťažovateľa viedlo k tomu, že nemohol využiť právo na obhajobu a spravodlivý súdny proces, a tak nebolo preukázané, že hrozil zbraňou násilím v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

II.

3. O porušení základných práv sťažovateľa ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom okresného súdu bol na jeho odvolanie príslušný rozhodnúť krajský súd. Ústavná sťažnosť je tak proti rozsudku okresného súdu podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

4. Rovnako je neprípustná ústavná sťažnosť v rozsahu proti uzneseniu krajského súdu. Argumentácia sťažovateľa vychádza z toho, že skutkové závery krajského súdu, ktoré viedli k posúdeniu jeho konania ako zločinu lúpeže, sú dôsledkom porušenia jeho práv na obhajobu. Sťažovateľ v tejto súvislosti namieta, že nie on, ale len iná osoba, ktorá bola spolu s ním v obchode, mohla naplniť znak odcudzenia cudzej veci, keďže v jej taške sa tieto veci nachádzali. K tomuto skutkovému omylu podľa sťažovateľa došlo v dôsledku toho, že táto osoba nebola na jeho návrh vypočutá v konaní pred okresným súdom a okrem toho sa orgány činné v trestnom konaní vôbec nezaoberali posúdením konania tejto inej osoby. Práve týmito skutočnosťami spolu s tým, že okresný súd zamietol návrh na zmenu obhajcu a obhajcu nemal ani po zadržaní, malo dôjsť k porušeniu jeho práva na obhajobu.

5. Z ústavnej sťažnosti nevyplýva, že by sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, pričom podľa § 371 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Dovolanie z dôvodu porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom je prípustné vo vzťahu ku všetkým okolnostiam podstatným pre rozhodnutie o vine a treste. Tomuto dôvodu dovolania nezodpovedá právo na obhajobu len v rozsahu čl. 50 ods. 3, ale aj v rozsahu požiadavky ústavných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (I. ÚS 343/2022, II. ÚS 411/2021, IV. ÚS 502/2023). Námietky sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu tak možno podriaďiť pod dovolací dôvod podľa § 371 písm. c) Trestného poriadku. Z ústavnej sťažnosti nevyplýva, že by sťažovateľ tento právny prostriedok, ktorý mu zákon priznáva na ochranu jeho základných práv, využil. Preto je jeho ústavná sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

7. V súvislosti s týmito závermi a s ohľadom na argumentáciu sťažovateľa o tom, že mu bol neprávom uložený trest odňatia slobody na desať rokov, hoci sa lúpeže nedopustil a nemá peniaze na advokáta, treba uviesť, že mu stále nič nebráni v tom, aby proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie a v tomto konaní požiadal o ustanovenie advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu